

te értettel, meg engem; de mért nem iszol? vagy százszorosan könyörögjek Kean mester?”

„A herczegek legszeretelméltóbbikára” kiálta a művész, s egy pohár portói bort üritett ki egy huzomban.

„Köszönöm redivivus Garrick! mint látom egyszerre kiittad; derék pohárütés volt — de mondd kedves barátom, hogy tetszett a mi Kemblek Opheliája neked?”

„Királyi fenséged azt kérdezi, hogy tetszett az ön Frances Kembleje, nekem mint Ophelia?” utánzá Kean, s egy más pohárt üritett ki hirtelenében. „Igazat mondjak?”

„Természetesen Kean!”

„No hát hallja meg herczegem, Miss Kemble nekem sehogy sem tetszett,” nyilatkozék Kean, újra megtöltvén poharát.

„És miért nem?”

„Ő nem azon ártatlan leány volt, melynek a mi nagy Williamunk festé őt. Ő kacér volt, kinek festett bőre alól, minden póruson a tetszködés pislogott elő, a mi másokat elragadhatott talán, de engem, megvallván az igazat, elidegenített,” szavalta Hamlet, a harmadik poharat üritvén ki.

„Te durva vagy, jó Kean,” mondá a herczeg, ki a szép Kemblet sokkal jobban szerette, semhogy ily kemény ítéletét eltűrje.

„Durva vagyok, elismerem herczegem, de ez a Kemble az én szememben nem egyéb, mint egy közönséges ledér nő, kinek semmi fogalma sincs Schakespeare Opheliájáról.”

„Ha! ha! ha! irigység és feltékenység szól belőled — igen, igen, szerelmes vagy belé, s ő rád sem hallgat.”

„En? — szerelmes belé? — ki meri azt állítani.”

„Szives engedelmekkel én, a walesi herczeg,” válaszolt a herczeg, ki sokkal magasabban állott, semhogy át ne látná, hogy egy bortól fölhevült színész haragja őt meg nem bánthatja.

„És ha nagyobb volna ön mint valóban; — én egy király megbántását sem tűröm el.”

„Ez szép édes Keanom, de légy részrehajlatlan, s valld meg, hogy a mi hájos Miss Kemblenk nagy, rendkívüli talentum.”

„Ez halála nevetető, herczegem!”

„De többet mondok: Miss Kemble, Anglia első színésznője, sőt első az egész világon; koczi poharat Kean, éljen Ophelia-Kemble.”

A bortól fölhevülve s az ellenmondástól föllázadva, feláll Kean és válaszol:

„Erre nem kocziatok! — ha ön azt állítja, hogy Kemble Anglia legnagyobb talentuma, ak-

kor bátorodom azt nyilvánítani herczegem, hogy akkor önnek a mi isteni művészetünkről nincs több ismerete, mint a vaknak a szivárvány színéről.”

„Kean!” kiálta fel a herczeg, kit legyőzbelten harag fogott el.

„Ez az én véleményem királyi herczegem, s ezzel punctum” vizonzá a színész.

„Igaz van,” mondá a herczeg, kinek haragja hirtelen kihűlt. „Kean, nem tenné-e meg egy szivességet barátjának?”

„Örömmel herczegem!”

„Menjen az ajtóhoz és csengessen.”

Kean csöngtetett, s az első komornyik azonnal belépett.

„Fogass be tüstént — parancsolá a herczeg — Kean ur haza akar menni, hogy kinyugodja magát — a viszontlátásra Kean mester” folytatá mosolyogva a fenség, az asztaltól fölkelvén. „Ha ön történetesen Miss Kemblevel találkozott, üdvözölje nevemben, s mondja neki, hogy ő hétézer megköszöntöm” — s a herczeg a szobrából eltűnt.

Kean egy állott ott, mintha mennykő sújtott volna le. E kimenetel őt azonnal kijózanította. Egyedül volt, s nem tudta mitevő legyen.

„Kean ur! — mondá a visszaléő komornyik — a herczeg kocsija vár önre.”

„God dam” mormogá az uj Garrick, elhagyá a kabinetet és haza kocsizott.

Nem sokára e levelet kapta:

„Kean ur, a pástétomját itt felejtette, ime haza küldöm azon kívánsággal, hogy jól elköltse.

A walesi herczeg.”

Öt év múlva é reggeli után január 29-én 1820. lépett a walesi herczeg atyjának 4-dik György királynak trónjára, ki eln-háborodásban halt meg; ugyan azon napon utazott a Washington hajón New-Yorkba Kean, ki azon reggeli óta herczegi pártfogójának engesztelhetlen el-lensége volt. *)

*) Kean Ödön, Kean Áron és Miss Carrey gyermeke volt, született Londonban nov. 4-én, 1797-ban, s meghalt 15-dik májusban, 1833-ban a színpadon, Othello szerepét játszván.

Népdal.

Kalapomban aryalányhaj virága...
Fáj a szívem érted, de mind hiába —
Szerettelek, de te engem megcsaltál.
Hittem neked
Akkor midőn
Kebelemre borulál...

Csalfa voltál, az is maradsz örökre...
Mért is néztem gyönyörű szép szemedbe?
De kitépem szívemből a virágot:
Hű szerelmem
A mely neked,
Csupán neked virágozott!

Ragyogjanak a csillagok ég alján.
A faluban van még leány akár hány.

Talállok majd én is egyet magamnak,
Lesz szeretőm
Szebb még . . . s nem oly
Csalfa milyen magad vagy!

OLIVIA

Érkeztek:

^{27/10} Szabó Márton, cs. k. sóhivatalnok, Alsó-Járáról.
Farkas István, földbirtokos, Dobokáról.

Elutaztak:

^{27/12} Köhler Máttyás, cs. k. hivatalnok, Boncsidára.
Bollas Emil, cs. k. sóellenőr, Tordára.

Bécsi Börze,

December 25-kén.

Urbéri papírok: Magyarhonai 78.—50. Erdélyi: 71. 25. Bánát-horvát-h-
slavoniai: 72.—. Tiszai vasut: — Arany: 5. 86. Ezüst: 123. 25.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: HAVI MIHALY.

(2)

(4-4)

Különféle

régí ékszereket

keres és vásárol

A. József, Londonból,

és tisztelettel jelenti, hogy Kolozsvárra megérkezvén, következő tárgyakat keres és a legmagasabb áron vesz, u. m.

mindennemű bécsi, szász és sévres porcellánt, emailos bronz edényeket, és emailos kő- és hegy-kristall sat. ékességeket vagy edényeket. Metszett és nyomott ezüst, arany és emailozott szelenczék sat. Elefántcsont alakokat, pokalokat, billikomokat, teknős-béka héjből készült arany- és ezüsteel rakott díszereket, régi legyezőket, miniatúrákat, majolicákat, középs- és hajdankori ékszereket.

A t. cz. közönséget látogatásra kéri föl naponként 10 órától kezdve délután 1 óráig.

Szállása van a Nemzeti szállodában, első emelet 2-dik szám alatt.

NEUZETI



SZÍNHÁZ.

Felsőbb

engedélylyel.

Kolozsvártt, ma, csütörtökön, december, 29-kén, 1859.

A fennálló országos szini választmány pártfogása és HAVI MIHÁLY igazgatása alatti
dalszintársaság álta

adatik:

A KEGYENCZÉK.

Történeli dráma 5 felvonásb.n. Irta Birchpfeiffer Sarolta,
fordította Egressi Béni.

S z e m é l y z e t .

II. Katalin, orosz czárnő	J. Polakoviczné.	Mamanov Sándor, testőrtiszt	Paulay.
Potomkin herczeg, kegyencze	Gyulai.	Yersa, Daskoff herczegnő komornája	Pataki Róza.
Gagarin herczeg, hadügyminister	Bartha.	Testőr	Tóthfalusi.
Daskoff herczegnő, főudvarmesternő	Bodorfiné.	1-ső } szolga	Alajos.
Agafine herczegnő } udvarhölgyek	Folinusné.	2-ik }	Szabó Mócsi.
Tsarbatoff herczegnő	Lángh Mari.	Udvariak.	

Történik Czarszkoje Seloban, az utolsó felv. egy várkastélyban Moszkva mellett.
Idő: a 18-dik század.



Vasárnapig az „Éjszak csillagára” szükségelt készü-
letek miatt a színház zárva marad.

Helyek ára : Zártszék 70 kr. Földszint 42 kr. Altiszti jegy 21 kr.
Karzat 18 kr. osztr. ért.

Kezdeté fél 7 óraker, vége 9 után.